

#festallumvdx

Valldoreix i Mira-sol diuen adéu a les línies d'alta tensió

L'arribada de l'alta tensió a Valldoreix • Programa Festa de la Llum ·
Valldoreix sota l'ombra de les torres: 100 anys d'evolució de la vila · Entrevista Josep Puig ·
Línies d'alta tensió a Valldoreix i Mira-sol: Història d'un soterrament

L'arribada de l'alta tensió a Valldoreix i Mira-sol

1913 Torre model Ritter Conley. Al fons la masia Can Majó. Fons: Josep Rosàs (Can Majó)

Els antecedents: L'electrificació de Catalunya:

El 12 de setembre de 1911 l'enginyer nord-americà Fred Stark Pearson (Lowell, Massachussets. EEUU, 1858 - vaixell Lusitania 1915) creava a Toronto (Canadà), Barcelona Traction Light and Power Company Limited (BT), amb un capital de 40 milions de dòlars, per a la producció i distribució d'electricitat a Catalunya. El mateix dia fundà l'empresa Ebro Irrigation and Power Company Limited, amb un capital de 2,5 milions de dòlars, que a Catalunya es legalitzaria amb el nom de Riegos y Fuerza del Ebro (RFE). El grup empresarial de Pearson serà conegut com La Canadencia. El 14 de desembre del mateix

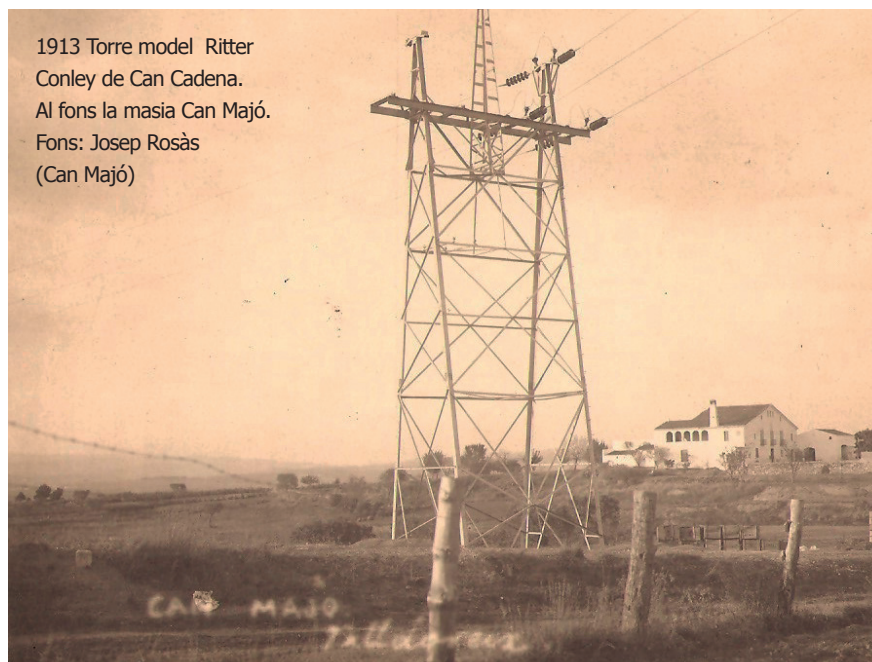
any, RFE s'encarregà de l'explotació de l'eix format pels rius Noguera Pallaresa i Segre per a la producció d'electricitat. Des del 12 de març del 1912, els objectius de RFE s'amplien amb la construcció i explotació de ferrocarrils i línies telegràfiques i telefòniques.

Els antecedents s'han de situar el 1907, quan Carlos Emilio Montañés Criquillón (Barcelona, 1877 - Madrid, 1974) va concebre i dissenyar un pla d'electrificació de Catalunya, orientat al subministrament d'energia a la indústria i al desenvolupament metropolità de Barcelona.

"Des de feia temps estava obsessionat amb la idea de portar a terme l'electrificació de Catalunya. Cada cop veia amb major claredat la necessitat de dotar la indústria catalana de l'energia elèctrica que requeria la seva implantació i la seva progressiva expansió (...) em vaig posar a treballar intensament en l'esquema general d'un gran projecte que inclogués la producció, el transport i la distribució d'energia elèctrica per a Catalunya. La visió de conjunt del projecte d'electrificació

obligava prèviament a preparar amb temps les vies d'expansió de la ciutat industrial. (...) Era necessari donar sortida possible a la industrialització creixent que es preveia a Barcelona, quan es disposés d'energia elèctrica assequible i els problemes d'instal·lació es reduïssin exclusivament als de l'equip de producció específic de cada sector. Era convenient eixamplar els límits naturals de Barcelona (...). L'expansió més fàcil semblava ser el sud, però això la distanciaria del port. Vaig creure llavors que la millor sortida podria ser el Vallès, agrupant les ciutats ja industrials de Terrassa i Sabadell. Sota aquest pla vaig concebre aleshores que el Tibidabo havia de ser la zona residencial de Barcelona. El pla del port esdevindria la zona comercial, i el Vallès

Xarxa alta tensió 1914 i 1918. Fons: Horacio Capel las tres chimeneas 1994

RIEGOS Y FUERZA DEL EBRO, S. A.

la zona industrial. Per a això convenia assegurar la ràpida comunicació entre les dues zones de treball i la del mig residencial. D'aquí ve que pensés en un primer projecte a realitzar que en si mateix podia tenir ja èxit: travessar el Tibidabo mitjançant un ferrocarril elèctric" (Carlos E. Montañés)

Entre els anys 1912 i 1935, RFE construirà set centrals hidroelèctriques a les comarques del Pallars Jussà, la Noguera i el Segrià, que generaven un total de 180.000 kW. Aquesta energia era destinada a Barcelona i el seu entorn, desenvolupant la seva economia i el seu urbanisme. A principis de 1912 la Barcelona Traction va constituir la

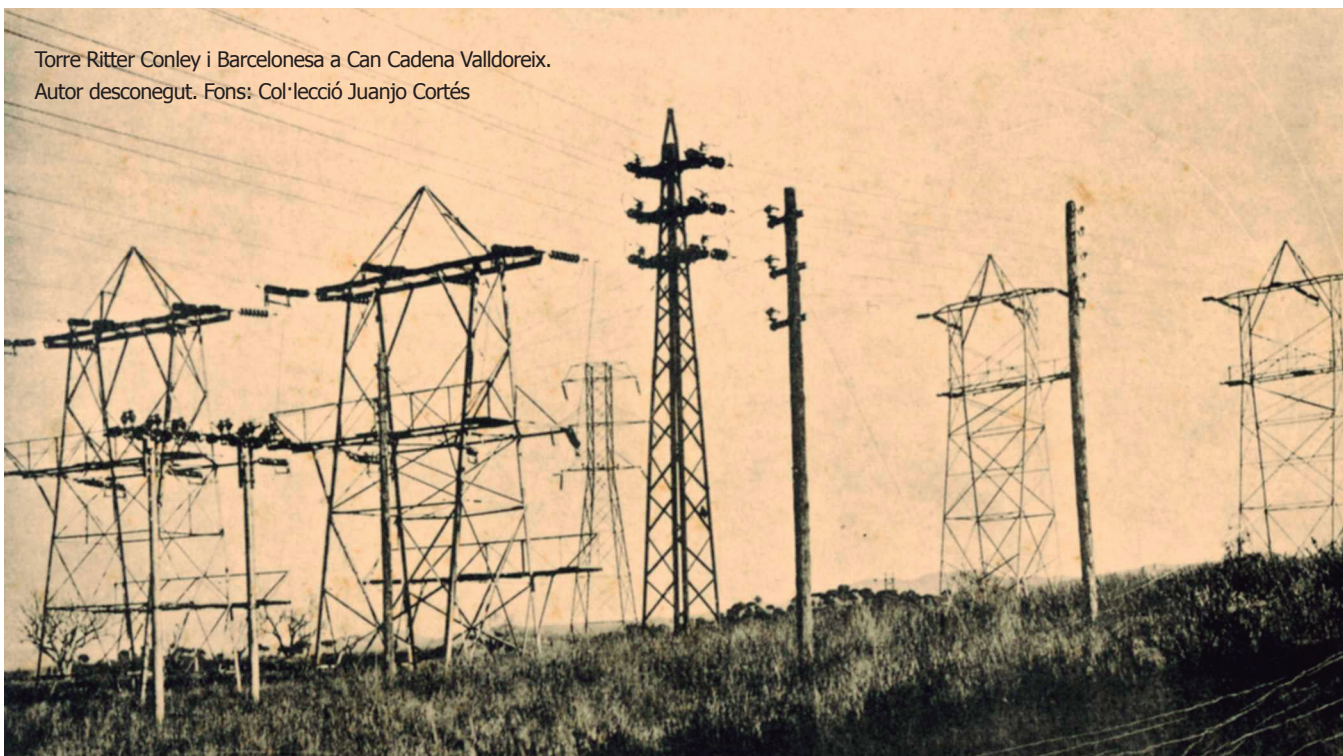
societat Ferrocarriles de Catalunya, a qui va cedir tots els seus drets ferroviaris. Segons Pearson a part del doble negoci de transport i subministrament d'energia, "s'obrirà una àmplia àrea d'excel·lent sòl residencial, que hauria d'ajudar materialment al desenvolupament de la ciutat i produir elevats beneficis a Ferrocarriles de Catalunya"

Valldoreix i Mira-sol, crucials per l'arribada de l'alta tensió a Barcelona

El 23 de gener de 1913, Edward Dwight Trowbridge, director de Riegos y Fuerza del Ebro presentava al govern civil de Lleida una sol·licitud per transportar a Barcelona energia elèctrica captada al pantà de Camarasa, establint una xarxa de quatre i sis línies aèries de conducció entre Camarasa (la Noguera) i Valldoreix; i entre Valldoreix i Barcelona en dues i tres línies de pals. El corrent que transportaria aquesta xarxa era altern trifàsic, amb una tensió màxima de 110.000 volts. Els fils que s'usaren eren de coure elèctric dur, d'11,683 mil·límetres de diàmetre. La separació normal entre les torres de ferro galvanitzat era de 228 metres. Els treballs es repartiren en quatre seccions: la

primera de Barcelona a Valldoreix, la segona de Valldoreix a Santa Margarida de Montbui, la tercera de Santa Margarida de Montbui a Cervera i la quarta de Cervera a Camarasa. Les centrals hidroelèctriques projectades es trobaven totes elles a més 100 km de Barcelona, el principal centre consumidor, pel que els enginyers de RFE van decidir adoptar la tensió de 110 kV per a la transmissió elèctrica, una alta tensió encara poc experimentada al món i menys a Europa. El traçat que es va adoptar per a aquesta xarxa en una primera fase va ser el de concentrar les línies de Seròs i de Talarn a Camarasa (sent la primera de 66 km i la segona de 33), des d'on sortia la línia fins a Barcelona (amb 128 km) passant per Agramunt, Cervera, Igualada, Vallbona d'Anoia, Martorell i Sant Cugat. Aquest circuit simple en forma de T de 227 km ja estava operatiu al 1914, però al 1916 es va desenvolupar fent una segona línia que tancava el circuit dotant-lo d'una major seguretat enfront a avaries, acabant la seva construcció al 1918. Aquesta segona línia de 157 km arribava a Barcelona pel sud passant per Reus, d'aquesta manera, a part de garantir el subministrament a Barcelona, quedava servida una bona part de territori.

Torre Ritter Conley i Barcelonesa a Can Cadena Valldoreix.
Autor desconegut. Fons: Col·lecció Juanjo Cortés

El 21 de febrer de 1913 apareixia una notícia a La Vanguardia:

SUBSCRIPCIÓN

Barcelona, en com. 1 pta.
Fuera, trimestre. 4'50 pta.
Extranjero, id. 5'00 pta.
Número suelto. . 5 cts.

Entregado, en sujeción, recuadros
y recortes
A precios sueltos: 10 cts.

LA VANGUARDIA

DIARIO INDEPENDIENTE
BARCELONA

EDICIÓN DE LA MAÑANA

Año XXXI—Número 14.252

Jueves 21 de Enero, de 1918

OFICINAS

Calle Pelayo, 28
Teléfono 599

Dirección y redacción
VANGUARDIA-BARCELONA

Remedios para los originales

FUNDADORES

D. Cárlos y D. Bartolomé Godí

“Notas Regionales. Cervera.- ... La sociedad anónima ‘Fuerzas y Riegos del Ebro’ (canadienses) cual gerente director es don Eduardo D. Trowbridge, ha presentado al gobierno civil de esta provincia con fecha 23 de enero próximo pasado, una instancia acompañada del correspondiente en solicitud de autorización, para transportar a Barcelona la energía eléctrica captada en el salto de Camarasa, estableciendo al efecto cuatro y seis líneas aéreas de conducción de energía eléctrica entre Camarasa (Lérida) y Valldoreix (Barcelona), entre esta última población y la ciudad de Barcelona respectivamente, apoyadas en dos y tres líneas de postes. El trabajo adoptado para la constitución de las expresadas líneas se dividirá en las cuatro secciones siguientes:

Primera sección de Barcelona á Valldoreix.
Segunda sección de Valldoreix á Santa Margarita de Montbuy.

Tercera sección de Santa Margarita de Montbuy á Cervera y.

Cuarta sección de Cervera á Camarasa.

La corriente que se produzca será alterna trifásica á la tensión máxima de 110.000 voltios. Los hilos que se emplearán serán de cobre electrolítico duro, de 11,683 milímetros de diámetro. La separación normal de los postes o torres de hierro galvanizado será de 228 metros. La vías que se cruzan en este término municipal son:

Caminos vecinales de Montpalan, Torá, Torroja y Cardona.

Carretera de Guisona.

El peticionario solicita también la

imposición de servidumbre forzosa de paso de corrientes eléctricas sobre las líneas telegráficas y telefónicas.

Las fincas afectadas a esta servidumbre pertenecen á cuarenta y cinco distintos propietarios. Las personas ó entidades á quienes pueda afectar la expresada petición pueden presentar las reclamaciones que estimen oportunas dentro el plazo que marca la ley, en la jefatura de Obras Públicas de esta provincia (Rambla Fernando, 33, 1º, Lérida), donde estaran de manifiesto el expediente y proyecto de referencia. La misma jefatura de Obras Públicas ha dispuesto que se instruya el expediente informativo para la aprobación definitiva del proyecto de ferrocarril secundario de Pons á ésta.”

L'any 1914 la línia ja era operativa, quan va entrar en servei la central de Seròs, amb un desenvolupament total de 227 km. Es va construir amb grans torres per aïlladores en cadena de 21,262 m d'alçada i 10,204 m d'amplada màxima.

Sis anys més tard, el juny de 1919, Valldoreix ampliava la seva importància com a nucli de distribució elèctrica. La comissió provincial de Barcelona autoritzava Riegos y Fuerza del Ebro S.A. a construir una nova línia de transport elèctric entre Valldoreix i la subcentral de Sant Andreu de Palomar, amb una longitud d'11 km.

La xarxa elèctrica RFE va passar a diferenciar-se entre una xarxa de transport en alta tensió, a 110KV, i una xarxa de distribució a mitja tensió a 25 KV (per a la xarxa subterrània de distribució de Barcelona es van utilitzar 6 KV). La xarxa de transport anava amb circuit doble de les estacions

transformadores de les centrals productores fins a les estacions transformadores estratègicament distribuïdes pel territori d'influència de RFE: a Sants (connectada amb la central de Mata i la subestació de Sant Andreu) per abastir Barcelona, a Reus per l'àrea de Tarragona, Tortosa i part de Lleida, i a Santa Margarida de Montbui.

Des de les estacions transformadores sortien les xarxes de distribució per alimentar el territori. En la xarxa de mitja tensió Pearson també contemplava la seguretat del subministrament, tancant sempre la xarxa en un anell per poder garantir-lo en cas d'una avaria puntual. A finals de 1913 la xarxa de distribució de 25 i 6 kV tenia una extensió total de 399 km.

A principi dels anys 70, es substituïren les torres d'alta tensió del tipus Ritter Conley i s'eliminaren les anomenades Barcelonina pel transport de 25.000 volts.

PROGRAMA D'ACTIVITATS:
DIUMENGE 22 DE FEBRER

FESTA de la llum VALLDOREIX SANT CUGAT

10.30	Festa de la Llum a Mira-sol Lloc: Rambla del Baixador – Carrer Guadalajara. Xocolatada i espectacle infantil
11.30 A 13.30	Festa de la Llum a Valldoreix Lloc: Plaça del Casal de Cultura Tallers infantils de la llum -Jocs Inflables -Ombres xineses -Llum que fa música al tacte -Pintura de cara i samarretes amb pintura fluorescent que es veu en la foscor -Taller de creació de fanalets -Taller de calidoscopis
12.00	Presentació de l'escultura commemorativa del soterrament de les Línies d'Alta Tensió i visita a l'Exposició '101 anys d'alta tensió' Lloc: Rambla M. Jacint Verdaguer amb carrer Albert Rosàs. Parlaments institucionals: - Sra. Isabel Buesa, directora general d'Endesa a Catalunya - Sr. Pere Palacín, director general d'Energia, Mines i Seguretat Industrial de la Generalitat de Catalunya - Il·lustre Sr. Josep Puig, president de l'EMD de Valldoreix - Il·lustríssima Sra. Mercè Conesa, alcaldessa de Sant Cugat del Vallès
17.00	Xocolatada popular Lloc: Plaça del Casal de Cultura
17.30	17.30 Ball del fanalet. Actuació musical a càrrec de Complex Danza. Lloc: Plaça del Casal de Cultura
18.30	Coreografia 'Flash Mob': Amb elements fluorescents Lloc: Plaça del Casal de Cultura Assaig general 30 minuts abans a la mateixa plaça.
19.00	Cloenda de la Festa de la llum. Espectacle "Insectum" espectacle interactiu de música, dansa, llums i ombres i videoprojeccions. Recollida d'entrades a l'EMD de Valldoreix (aforament limitat). Lloc: Plaça del Casal de Cultura

Organitza:

Ajuntament
de SantCugat

Valldoreix-EMD
Entitat Municipal

Amb la col·laboració:

Tallers d'Ombres Xineses

Les ombres xineses són un joc popular que consisteix a col·locar les mans entre una font de llum i una pantalla o paret, de manera que la posició i el moviment de les mans projecta a la pantalla ombres que representen diferents éssers en moviment. A part de fer-se servir les mans, també es poden utilitzar titelles de tija per representar els diferents personatges de la funció.

Pintem la nostra samarreta

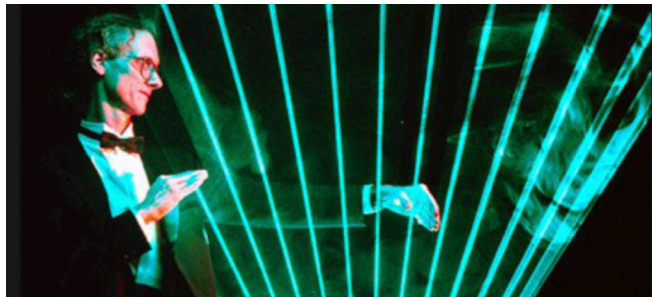

Taller de pintura de Samarretes amb colors fluorescents. Les samarretes que pintin les podran portar a l'acte de cloenda per fer el vídeo.

Taller de calidoscopis

És fantàstic posar l'ull per la mira d'un calidoscopi i veure un munt de coreografies de cristalls de colors, totes diferents... En aquest taller podran crear el seu propi calidoscopi. És màgic!

Llum que fa música al tacte

Mostrarem nous instruments que a través de la llum fan música.

Taller de creació de fanalets

Us proposem de crear el vostre propi fanalet. Aquesta és una activitat adreçada a totes les edats, es podrà fer de manera individual, o en família.

Espectacle INSECTUM

Espectacle interactiu de llums i ombres que parteix d'un fil conductor: el piano, que s'acompanya de videoprojeccions i dansa, per tal de construir una experiència sensorial única.

Valldoreix sota l'ombra de les torres: 100 anys d'evolució de la vila

El Valldoreix de principis del s. XX està marcat per ser una societat agrícola depauperada pels efectes de la fil·loxera que havia arrasat els conreus de vinyes dècades abans.

Dos fets transcendents marcaran el desenvolupament de Valldoreix, el desenvolupament del servei d'electricitat i el projecte de ferrocarril elèctric.

El març de 1914 es va crear la primera entitat del Valldoreix modern l'Associació de Propietaris de Valldoreix i rodalies.

L'any 1918 es creava una altra associació, l'Associació de Propietaris Vil·la Jardí de Valldoreix, presidida per Joan Gassó. També es creava l'empresa Tranvía y Urbanizaciones Valldoreix, per tal de desenvolupar Valldoreix.

Durant el trienni 1916-1918 van començar a aprovar-se diversos projectes urbanitzadors per a la construcció d'habitatges. En aquest període de temps s'aprovaren els projectes urbanitzadors de Can Majó i la zona que hi havia entre els camins del propi Can Majó i de Valldoreix. A més de la venda del Mas Roig i el terreny on avui hi ha Vall d'Or. Dins d'aquestes vendes de terres cal destacar la figura del terratinent Rafael Castanyer.

Un altre fet important que repercutí a Valldoreix fou **la inauguració del ferrocarril a Sant Cugat el 26 d'octubre de 1917**. Una construcció que inicià els seus primers estudis a inicis de segle, i que no començà la seva construcció fins el 1903.

La construcció del ferrocarril comportà una millora notable vers la comunicació amb Barcelona, significà l'entrada de nou capital econòmic, a més de ratificar a Sant Cugat com a zona residencial i d'estiueig de la gent provinent de la ciutat comtal. Valldoreix va veure ràpidament l'avantatge que significava que el tren passés per la població.

A partir de 1923 començaren a realitzar-se les primeres passes per a portar el servei de l'electricitat a les noves cases i es crearen els primers carrers que partien de Can Cadena. Els carrers creats foren l'Avinguda de Mossèn Jacint Verdaguer, el passeig de Rubí i l'avinguda del Mas Fuster.

El juliol de 1923, s'adquirí un autobús per comunicar Valldoreix amb l'estació de sant Cugat.

L'any 1928 es creà la central telefònica. Poc després de la proclamació de la II República s'inaugurà finalment el "Baixador de Valldoreix", el 3 de maig de 1931.

A l'any 1933 s'iniciaren una sèrie de millores socials com el servei de correus, la inauguració del Casino de l'Avinguda del Jardí i el camp d'esports a Can Monmany.

Durant la primera meitat dels anys 50 es recuperà l'aspiració de 1926 d'aconseguir l'autonomia municipal amb la conversió de Valldoreix en una Entidad Local Menor. El 5 de setembre de 1958 en Consell de Ministres autoritzava la constitució de l'Entitat Local Menor de Valldoreix.

El 1944 va entrar en servei la línia d'autobusos de Valldoreix.

El 1964 existien unes 1.370 cases edificades, amb uns 300 carrers, 80 establiments comercials i més de 150 telèfons. La població era de 1.256 habitants, però durant l'estiu anterior la població estacional havia arribat als 10.200 habitants.

El 1969 es remodelà la plaça de l'estació i s'inaugurà un aparcament per a 100 cotxes.

L'any 1974 s'edificà una nova escola pública, el Ferran i Clua, que ampliava l'oferta educativa que s'havia iniciat el curs 1962/63 a les Escoles Montserrat Majó.

L'any 1979 s'inicià un pla de sanejament integral de la xarxa de clavegueram a tot Valldoreix.

L'any 1979 es crea la Fundació Pública Escola Bressol de Valldoreix. L'any 1980 s'asfalta l'avinguda Monmany, vial de connexió amb el barri de Monmany.

L'any 1981 va ser un any de moltes millores, i l'avinguda Mas Fuster, s'inaugurà l'11 de juliol la piscina i la pista esportiva i per la Diada s'inaugura el Casal de Cultura.

A partir de 1984, la gent gran de Valldoreix i des de l'ELM de Valldoreix es creà el Casal d'Avis.

L'any 1985 s'amplià l'aparcament de l'estació degut a l'increment d'usuaris. S'asfaltà el carrer Bruc i es creen 95 noves places d'aparcament.

L'any 1987 s'inicia el servei i es comença a construir la xarxa de gas natural a Valldoreix.

L'increment de població portà a una ampliació d'aules i plantilla de l'Escola Bressol el curs 87/88, quan es matricularen 64 alumnes.

L'any 1988 es portà a terme l'ordenació de l'àmbit del Casal de Cultura de Valldoreix i el pla parcial del polígon de Can Calopa.

L'any 1989 es trasllada la seu de l'ELM al pis superior de l'edifici Vall d'Or, al lloc que havia ocupat l'antic cinema.

Al llarg de tot l'any 1990 Valldoreix es va veure afectat per les obres dels Túnels de Vallvidrera.

Els carrers sense asfaltar han estat una característica de Valldoreix durant el s. XX, així la darrera dècada del segle es va portar a terme un pla d'urbanització de carrers, destacant l'urbanització del barri de Can Monmany, l'any 1994.

El segle XX ha estat el de la gran transformació de Valldoreix, una transformació on l'electricitat fa afavorir el transport i el desenvolupament urbanístic. Des que l'electricitat va arribar a Valldoreix, fins l'actualitat Valldoreix ha passat de ser un poble rural amb una població dispersa a un poble amb el model urbanístic de ciutat-jardí, amb més de 100 kilòmetres de carrers, dins d'un entorn metropolità i amb una població superior als vuit mil habitants.

Entrevista Josep Puig:

“La desaparició de les torres d'alta tensió és el fruit de la lluita de tot un poble”

Quina importància té per a Valldoreix la desaparició de la línia d'alta tensió?

És un fet d'importància cabdal. Significa poder desenvolupar el projecte de la plaça de la Centralitat. Aquest és un projecte bàsic, necessari i és una demanda ciutadana de fa molts anys i el motiu pel qual el soterrament de la línia d'alta tensió i l'eliminació de les torres elèctriques era tan important.

Des del punt de vista sentimental, per a algú com tu que ha nascut, crescut i viscut tota la seva vida a Valldoreix, que significa la desaparició de les torres elèctriques?

És una fita que durant molts anys s'ha vist com a irrealitzable i que al final hem pogut, tots plegats, assolir aquest objectiu, que fa només 10 anys enrere era impensable. I ho hem aconseguit a base del treball, el sacrifici i l'esforç col·lectiu de tanta i tanta gent de Valldoreix.

I quin és el sentiment que tens per haver pogut estar al capdavant del teu poble com a president en un moment tan transcendent com aquest?

Amb una immensa alegria, tot i que crec que aquest no és un èxit personal. Aquesta és la història d'un èxit

col·lectiu, fruit de l'esforç i de la lluita de tot un poble. La desaparició de les torres i el soterrament de la línia és una demanda ciutadana nascuda de la il·lusió de tot un poble, acumulada al llarg dels anys per poder tenir un Valldoreix lliure d'aquesta infraestructura que frenava el desenvolupament de la nostra vila. M'ha tocat a mi estar al capdavant en aquest moment, i evidentment tant jo com l'equip de govern que m'acompanya hem posat el nostre gra de sorra per aconseguir l'objectiu desitjat, però com ja he dit aquesta és una demanda de fa molts anys i és un èxit de tota la ciutadania.

Quan va caure l'última torre, en qui vas pensar?

En molta gent, però principalment en tots aquells que ja no hi són, que ens han deixat al llarg dels darrers anys i que el seu desig de tota la vida era poder veure algun dia un Valldoreix lliure de les torres elèctriques i que per desgràcia no van poder veure culminat aquest somni.

Cap on ha de caminar el Valldoreix del futur sense la línia d'alta tensió?

Valldoreix ha de caminar cap a un futur que mantingui el model actual de convivència amb la natura, que conservi el mateix model urbanístic que tenim actualment. Però hem

de ser capaços de conjugar aquesta voluntat de preservació del Vallldoreix actual que tots volem amb l'assoliment d'uns serveis i unes necessitats bàsiques que, com a poble, ara no gaudim i que la nova Plaça de la Centralitat ens pot donar. Tots aquells que vivim a Vallldoreix estem enamorats del nostre poble i del nostre entorn, però hem de ser realistes i adonar-nos que ens calen serveis i per tant que la Centralitat és necessària per poder assolir un estat del benestar com a vallldoreixencs.

L'altre gran repte de futur que possibilita la desaparició de les torres elèctriques és la urbanització de l'avinguda del Baixador, que ha d'esdevenir una de les principals artèries de comunicació de Vallldoreix. Quin ha de ser el model que ha de definir la definició final de la via?

S'ha parlat molt del futur d'aquesta via, però el que des del govern de l'EMD-Vallldoreix tenim clar és que en moltes ocasions s'està intentant utilitzar aquesta via per dir que l'avinguda de Vallldoreix serà una via ràpida de connexió entre els Túnels de Vallvidrera i l'autopista AP-7. Vull desmentir rotundament aquestes informacions i deixar ben clar que l'avinguda del Baixador serà una via important, com no pot ser d'una altra manera, però que alhora tindrà un trànsit controlat i amb la vocació de ser un carrer que faci compatible el gaudi per part dels veïns amb el pas de vehicles. La idea és que sigui un carril per a cada sentit de circulació amb zona d'aparcament, fet pel qual mai serà una via ràpida. A més, la definició d'aquesta via estarà íntimament lligada a l'estudi de mobilitat que s'està desplegant a Vallldoreix i per tant a l'avinguda del Baixador s'implementaran totes les mesures de control de la velocitat que siguin necessàries. D'altra banda, la voluntat de l'equip de govern és donar un paper predominant als veïns de l'avinguda del Baixador, que seran consultats en tot moment sobre qualsevol aspecte que estigui relacionat amb la urbanització. La idea és convocar el veïnat, explica'ls-hi el projecte i els hi demanarem les seves opinions i aportacions. Estaran informats en tot moment i podran expressar els seus punts de vista sobre les seves necessitats.

Línies d'alta tensió a Valldoreix i Mira-sol: Història d'un soterrament

La relació de Valldoreix amb la línies elèctriques comença l'any 1913 quan la companyia elèctrica Barcelona Traction, Light and Power Company Limited –fundada el 1911 per l'enginyer nord-americà Fred Stark Pearson i que es coneixerà popularment com 'La canadencà' per haver-se fundat a Toronto–, inicia la construcció d'una línia elèctrica per transportar a Barcelona electricitat produïda al pantà de Camarasa. En la seva definició es va decidir que el traçat d'aquesta línia aèria de nova creació arribés a la ciutat comtal travessant Valldoreix.

Dècada dels 70: Els primers conflictes

El creixement poblacional i urbanístic que ha anat experimentant Valldoreix al llarg de les dècades va anar posant progressivament de manifest les dificultats que implicava fer compatible la progressió de Valldoreix com a vila amb el manteniment de les línies d'alta tensió. Un clar exemple d'aquest fet és quan a principis dels anys 70, l'aleshores alcalde Josep Maria Coll va aconseguir que es desplaçés la ubicació de la torre que estava enmig de la rambla del Jardí, atesos els múltiples accidents que aquesta provocava.

Any 2002. El principi de la desaparició

Passats 89 anys des de la seva arribada a la nostra vila es va produir el primer pas per a la desaparició de les torres d'alta tensió de Valldoreix. Va ser durant el mandat

del president Francesc Cardoner que es demana per primer cop i amb caràcter formal l'eliminació del traçat elèctric que travessava Valldoreix i que hipotecava la creació de crucials equipaments per a la progressió de la vila des del punt de vista social, cultural i econòmic. Després d'aquest primer pas Francesc Cardoner deixa el seu lloc a la nova presidenta Montserrat Turu que pren el relleu i impulsa durant dues legislatures la consecució d'aquest objectiu.

Any 2006. El primer conveni

Durant el mandat de Montserrat Turu s'assoleix la signatura d'un primer conveni amb la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Sant Cugat, Fecsa i Red Elèctrica. Aquest acord formal preveia en un primer moment l'eliminació de la línia que travessava Valldoreix, però un canvi en la planificació del sector elèctric i del gas a nivell estatal obliga a modificar les clàusules d'aquest primer conveni, ja que impossibilita l'eliminació de la línia i obliga a signar un nou acord que replantegi el projecte per convertir-lo en un soterrament. Un dels acords que formen part de la negociació d'aquest segon conveni contempla la cessió, per part de l'Ajuntament de Sant Cugat a Fecsa-Endesa, d'un terreny al barri de Volpelleres per a la construcció d'una subestació, que va permetre l'eliminació d'una línia de 25.000 Volts.

Any 2011. Nou govern, nou conveni

L'arribada de Josep Puig a la presidència de l'EMD de Valldoreix, la primavera del 2011, suposa un nou impuls per a la consecució del soterrament de l'alta tensió, que coincideix amb la signatura del nou conveni, provocat pel canvi legislatiu a nivell estatal, que situa l'inici de les obres a principis de 2012 i preveu la seva finalització per finals del mateix any. El conveni també contemplava com havia de ser el repartiment del cost de l'obra que en aquell moment es va fixar de la següent manera: EMD-Valldoreix més d'1,9 milions d'euros; Ajuntament de Sant Cugat prop d'1,3 milions d'euros; Fecsa-Endesa, 3,6 milions d'euros, Generalitat de Catalunya, 2,2 milions d'euros; i el Ministerio de Fomento, 2,5 mil. d'euros.

Any 2012. Les dificultats econòmiques retarden l'obra

L'arribada del 2012 a Valldoreix havia de portar l'inici dels treballs de soterrament de la línia d'alta tensió i la desaparició de les torres elèctriques, però la difícil situació en què es trobava la tresoreria de la Generalitat de Catalunya va posar en risc la consecució de l'obra més desitjada pels veïns i veïnes de Valldoreix. Per salvar aquest entrebanc, tant l'EMD de Valldoreix com l'Ajuntament de Sant Cugat, des de l'àrea d'Urbanisme, van fer un sobreesforç econòmic i es van repartir l'assumpció de l'aportació que havia d'arribar de la Generalitat. Aquest nou escenari es va rubricar en un acord signat el juliol del 2012 entre Endesa, l'Institut Català d'Energia (ICAEN) –depenent de la Generalitat de Catalunya–, l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès i l'EMD de Valldoreix. El finançament de l'obra es va fixar en un preu final de 3.930.000 €, que va quedar repartit de la següent manera: l'ICAEN aportava 1,5 milions d'euros, l'EMD 1.468.000 (400.000 arriben a través d'una subvenció de la Diputació de Barcelona) i l'Ajuntament, 962.000 €. En aquell moment l'acord va ser possible gràcies a què l'EMD i l'Ajuntament van assumir la part que corresponia a l'ICAEN, de la qual l'EMD n'assumia prop de 600.000 euros, mentre que l'Ajuntament aportava els 900.000 euros restants.

Any 2013. Les obres de soterrament arriben a Valldoreix

Amb el nou any van arribar a Valldoreix els operaris d'Elecnor, contractista de Fecsa-Endesa, un cop finalitzats els treballs en el tram comprès dins de Sant Cugat, al districte de Mira-sol. En els primers dies a Valldoreix, els operaris van donar continuïtat a la rasa procedent de

Mira-sol, en el tram de l'avinguda del Baixador, compresa entre les cruïlles dels carrers Eivissa, Ocells i Pamplona. Feta ja la rasa, els treballs es van concentrar en construir el prisma de formigó que allotja els cables d'alta tensió. L'estesa del cable d'alta tensió es va dur a terme en quatre trams d'entre 700 i 800 metres, fins a completar els prop de 3 kilòmetres de llargada que té la línia d'alta tensió soterrada. Amb la nova línia connectada i operativa, els treballs van passar per desmuntar i despenjar els cables de les torres.

Any 2014. La desaparició de les torres, una realitat

Després de quasi dos anys de treballs, el 25 de novembre de 2014, va caure la primera de les 12 torres elèctriques que formaven part de la línia d'alta tensió a Valldoreix i Mira-sol. L'acte va comptar amb la presència de l'alcalde de Sant Cugat del Vallès, Mercè Conesa, el director general d'Energia de la Generalitat de Catalunya, Pere Palacín, el president de l'EMD de Valldoreix, Josep Puig, i la directora general d'Endesa a Catalunya, Isabel Buesa, que van visitar la zona i van escenificar l'inici dels treballs de desballestament de les torres. Amb la caiguda de la primera torre es va posar en marxa la darrera fase d'obres de retirada dels suports i del cablejat i d'eliminació de l'impacte visual de la infraestructura. El 22 de desembre de 2014 va ser el 'Dia D', el dia que va caure la darrera torre elèctrica a Valldoreix i es va posar fi a una obra que ha servit per eliminar fins a 48 quilòmetres de cables, 12 torres elèctriques, tres pòrtics dobles i uns 500 aïlladors. Tot plegat, més de 3 quilòmetres d'infraestructura aèria des de la rambla del Baixador a Mira-sol fins a la plaça de Can Cadena.

FESTA de la llum

DESPRÉS DE 101 ANYS DESAPAREIXEN
LES TORRES D'ALTA TENSIÓ DE
VALLDOREIX I SANT CUGAT

22 FEBRER 2015

#festallumvdx

Organitza:

Ajuntament
de SantCugat

Valldoreix-EMD
Entitat Municipal

Amb la col·laboració:

fundación endesa

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

**Diputació
Barcelona**

Consulteu Programació:
www.santcugat.cat · www.valldoreix.cat